

Ești mirosul toamnei mele...

Florin-Cezar CĂLIN

Iubirea-ți miroase uneori a toamnă,
Iar suflet a parfum ca de stejar.
De-aceea visul tău mă tot îndeamnă,
Să-ți fiu iubit de-acum, un veac, măcar.

Miros de vânt și frunze veștejite,
Melancolie, dor, singurătate.
În mine adunat-au necăjite,
Ororile ce-n viață-au fost lăsate.

Ai adormit în gândul meu sihastru,
Ca frunza izgonită de pe ram.
Vegheată de un vis sau de un astru,
Ce-ți bate uneori noaptea în geam.

Să-ți spună "te iubesc" sau "noapte bună",
Să știi că te veghează permanent.
Iar când în viața ta va fi furtună,
Chiar îți vor fi un sprijin competent.

De n-ar fi fost ca să-mi rămâi în suflet,
Nici toamna n-ar avea rugina sa.
Și ți-ar lăsa doar vara cu-al său tunet,
Ea nerâvnind la libertatea ta.

Tu de n-ai fi în inimă la mine,
Eu girul toamnei nu ți l-aș mai da.
Nici ploaia n-am s-o simt eu fără tine,
"- Chiar la mirosul tău aș renunța!".

Brăila, octombrie 2017